

Nr. 1

ARGUS

1979

ARGUS nr.I
Årgång 3 1979

Argus är en medlems-
tidning för UFO-Gävle
borg som är medlem i
Riksorganisationen
UFO-Sverige.
Argus utkommer med
sex nummer per år och
ingår i medlemsavgift.

ANSVARIG UTGIVARE:

Styrelsen
Ordf. E.Nyström
V.Ordf. O.Strand
Skr. L.Strid
Kassör. O.Holmgren

UFO-GÄVLEBORG

ADRESS: Gävleborgs
UFO-Förening c/o
Ove Holmgren
Brynäsgratan 34 A
802 33 Gävle

TEL: 026/182289
026/103095

MEDLEMSSKAP: 40 kr/år

Fam.kort 60 kr/år
Pensionärer, och skol-
ungdom under 18 år
20 kr/år
Medlemsavgiften sättes
in på postgiro
21 45 89 - 4

OMSLAGSBILDEN:

UFO-föremålets färdrikt-
ning, enligt de otaliga
observationer från all-
mänheten. På kartan ut-
satt med pilar.

REDAKTIONELLT.

En mycket viktig fråga för den UFO - intresse-
rade, ska vi någonsin få veta vad ett UFO är, vad
de kommer ifrån och vad vill de?

Under alla dessa år som har gått, har flera för-
sök gjorts, både av olika länders myndigheter och
även på privat väg. Men något svar har inte giv-
its.

Om jag själv skulle bli tillfrågad, vad är ett
UFO, då skulle svaret bli, att vi med dagens tek-
nologi och nuvarande utvecklingsnivå, knappast
kommer fram till ett avgörande svar. Enda möj-
ligheten är att dessa UFO:s självmant kontaktade
oss, och informerade om sina besök, avsikter m.m.

Men om nu dessa besökare är flera tusen år före
oss i den tekniska utvecklingen, vad gör vi då?
Har vi då möjligheter att förstå och tillgodo-
göra oss all den information de kan ge oss. Jag
skulle vilja säga så här: att förklara UFO med
vår teknik är nog lika svårt som att ösa Atlant-
en tom på allt vatten. Med andra ord, en omöjlig-
het.

Vi vet att UFO:s existerar, men hur och varifrån,
deras besök på denna planet, vilket syfte och
ändamål?

Detta gåtfulla fenomen, där vetenskapen inte räck-
er till, de är där alla spekulationer sätts in och
omskapas genom vilda teorier, önsketänkande teore-
tiska resonemang, för att nå fram till en skenlös-
ning av UFO-frågan. Vi kan då konstatera följande:
"på vetenskapliga grunder, kan vi inte idag för-
klara detta flygande, lysande föremål, benämnt UFO".

En massiv forskningsinsats måste följaktligen
starta omgående. Därför att vi står inför ett gig-
antiskt och ett fascinerande avslöjande som kanske
till och med vänder upp och ned på vår nuvarande
föreställning om tillvaron.

Till sist vill jag personligen ge alla UFO-
intresserade ett gott råd: "stäng TV:n, låt soff-
locket kallna, ut i naturen, var observant. Ser du
inga UFO:n, bli inte ledsen för det, du har i alla
fall fått massor med frisk luft och nyttig motion
och fått vara tillsammans med likasinnade.

"REDAKTIONEN"
Här representerad av
Eskil Nyström.

VAR DET FLYGANDE TEFAT?

FÖLJANDE TRE VITNESMÅL OM OIDENTIFIERADE FLYGANDE FÖREMÅL. -
s k UFO:s på fackspråk - anses av experter vara de bäst belagda bland flera tusen. Hur pass trovärdiga är dessa skildringar? Döm själv.

År 1969 avslutade USA:s flygvapen en 22-årig utredning om oidentifierade flygande föremål (UFO:s). I den 8400 sidor tjocka rapporten avfärdades några av de 12618 registrerade observationerna som skämt eller hallucinationer. Men 95 procent visade sig rätt och slätt vara feltolkningar av en otrolig mängd normala företeelser - meteoror, kulblixtar, strålkastarreflexer på moln, väderballonger, raketer och t o m eldflugor. Flygplan har försökt hejda hägringar, linsformade moln, planeten Venus och radarekon som framkallats av temperaturförändringar.

Fotograferade UFO:s har avslöjats som flygande frisbee-skivor, projicerade bilder, modeller hängande i snören, smuts på kameralinser och framkallningsfläckar. Speciellt förrädiska är vädersolar - lysande cirklar som skapats av solreflexer på ispartiklar i atmosfären. Vissa kan ha metallglans eller vara gulaktigt glödande som flammen från en reaktionsmotor.

Den utredning som USA:s regering bekostade och offentliggjorde 1969 tycktes för en tid göra slut på diskussionen om flygande tefat. Men 1973 inrapporterades tusentals nya observationer. En gallupundersökning avslöjade att 54 procent av USA:s befolkning tror att UFO:s verkligen existerar. Elva procent trodde sig ha sett flygande tefat. Till de troendes skara hörde även en rad vetenskapsmän, bland dem inte minst Allen Hynek, då chef för astronomiska fakulteten vid Northwestern University och av många ansedd som "ufologins Galileo Galilei". Och dit hörde även James Harder, professor vid University of California i Berkeley.

Nyligen bad jag Hynek, Harder och tio andra ledare ufologer att föreslå några trovärdiga rapporter om UFO:s som jag skulle kunna undersöka. Jag fick veta att det inte finns några vattentäta fall. Men följande tre rapporter anses ändå tillhöra de bäst belagda som inkommit.

FLYGANDE TEFAT SIKTAT.

På natten den 18 oktober 1973 skrämdes fyramansbesättningen på en amerikansk armehelikopter av ett rödglödande föremål som tycktes styra mot dem med oerhörd fart. Det hände medan de flög i klart väder på 750 meters höjd nära Mansfield i Ohio. Piloten, kapten Lawrence Coyne, dök brant med helikoptern för att undvika en kollision. När han sista gången såg på höjdmätaren visade den 500 meter. Det rödglödande föremålet var fortfarande på väg rakt mot maskinen och han sa till besättningen att göra sig beredd på en sammanstötning.

"Men", som Coyne senare skrev i sin rapport, "när vi tittade upp, fann vi föremålet - stillastående - ungefär 150 meter över oss." Farkosten tycktes gjord av grå metall och vara mellan 15 och 18 meter lång. Den avgav ett grönt ljus som fyllde hela förarkabinen. Några sekunder senare susade den bort utan vare sig turbulens eller motorbuller. När Coyne nästa gång såg på höjdmätaren upptäckte han till sin bestörtning att helikoptern befann sig på över 1000 meters höjd och i stigning, fast han inte kunde minnas att han vidrört styrreglaget. Hade helikoptern sugits upp eller attraherats magnetiskt av det obekanta föremålet?

Ett annat mysterium var att radion, som fungerade perfekt både före och efter, tycktes ha drabbats av kortslutning under själva intermezzot, vilket gjorde det omöjligt att kommunicera med vare sig flygfältet i Akron eller det i Mansfield. Sedan man landat i Cleveland fick besättningen veta att ingen annat flygplan befunnit sig i området vid tiden för händelsen.

forts. nästa sida.

PÅTAGLIGA BEVIS.

När 16-årige Ronald Johnson tog en promenad utanför sina föräldrars bondgård nära Delphos i Kansas på kvällen den 2 november 1971 hörde han plötsligt ett brummande ljud. Då han tittade upp såg han ett klart upplyst svampformat föremål sväva mindre än en meter ovanför marken i en almdunge i närheten. Medan pojken såg på, växte skenet från jetmunstycket under föremålet, brummandet övergick till ett gällt vinande och farkosten höjde sig och sköt iväg med avsevärd fart.

Under tio minuter förlorade Ronald synen. När han hämtat sig ropade han på sina föräldrar som kom ut lagom för att se ett klart ljus tona bort på himlen. När makarna Johnson studerade området där föremålet hade stått såg de en glödande gråvit ring med nära 2,5 meters diameter. Även träden i närheten glödde. När de vidrörde den lysande markytan domnade deras fingertoppar. (I Mrs Johnsons fall återvände inte känseln förrän flera veckor senare.) Mrs Johnson tog bilder av området med sin Polaroid-kamera.

Ringens, som antagligen hade bränts in i marken av hettan från det oidentifierade föremålets motor, upphörde snart att lysa. Men själva ringen fanns kvar i flera månader. Den var uppenbarligen okänslig för regn och växtlighet, med undantag av svampar. Marken var vitaktig till ett djup av 35 centimeter.

KONTAKT MED UTOMJORDISKA VARELSER.

Klockan 18.15 den 5 november 1975 upptäckte sju unga skogshuggare i Heber i Arizona på hemväg från arbetet i lastbil ett stort svävande föremål som liknade ett flygande tefat. Den 22-årige Travis Walton hoppade ner från lastbilen och sprang fram mot föremålet men slogs till marken av en intensivt glödande stråle från farkosten. Hans panikslagna kamrater körde bort från platsen. När de återvände lite senare hade Walton försvunnit och kunde inte påträffas ens efter flera dagars sökande.

Men den 11 november ringde den försvunne upp några släktingar från en telefonhytt i utkanten av Heber. Han sägs ha varit i ett upprivet tillstånd och pladderade om att han förts ombord på föremålet och underkastats en ingående undersökning. under hypnos sa han senare att hans tillfångatagare såg ut som "välutvecklade foster" 1,5 meter långa, utan hår på sina välvda huvuden och med stora bruna ögon.

De sex ynglingarna som blivit vittnen till händelsen fick genomgå prov med lögn-detektor. Fem fick godkänt, den sjätte resultat var osäkert. Tre månader senare testades även Walton och klarade sig.

Många ufologer som studerat dessa tre fall har funnit bevisen ovedersägliga. Harder konstaterade att "vittnesmålen är lika tillförlitliga som varje annat vittnesmål som godtas av en amerikansk brottmålsdomstol. De står över varje tvivel." Och därmed hade saken varit utagerad, om de inte varit för Philip Klass, redaktör på facktidningen Aviation Week & Space Technology. Klass är outtröttlig i sina ansträngningar att avslöja allt övernaturligt. Han påstår följande :

Fall I : Klass blev snart övertygad om att de glödande föremål som observerades av helikopterbesättningen i Ohio troligen varit en " eldkula" tillhörande Orioniderna, en meteorsvärm som uppträder just vid denna tid på året och vid den tiden på natten. Han betvivlar att svärmen var i närheten av helikoptern, av erfarenhet vet man att de är mycket svårt att exakt fastställa avståndet till meteoror. (År 1969 trodde piloten på ett av American Airlines plan vid ett tillfälle att man var på väg att kollidera med meteoror som i själva verket passerade hela 20 mil norr om flygplanet.) Den "grå metalliska konstruktionen " var troligen också bara inbillning. Klass konstaterade att folk i Indiana och Tennessee, som en natt 1968 såg brinnande delar av en sovjetrisk Zond-4-rakets drivaggregat återinträda i atmosfären, påstod sig ha observerat "cigarformade metallföremål med tända fönster."

forts.nästa sida.

Vad helikopterbesättningen verkligen såg svävande över sina huvuden var, enligt vad Klass tror, en meteor och dess starkt lysande svans som lämnat en bild på deras näthinnor. Att helikopterns förarhytt badade i grönt ljus är inte förvånande, eftersom plasttaket är gröntonat. Och anledningen till att männen inte kunde komma i förbindelse med Akron var att de på grund av den låga höjden befann sig utom räckhåll för stationen. Att de misslyckades med att nå kontakt med flygledningen på Mansfield-fältet kan ha berott på att den panikslagne radiooperatören bytte frekvenser för snabbt.

Vad beträffar att de skulle ha "sugits upp" av en mystisk kraft förklarar Klass det på följande sätt: det var ofrånkomligt att helikoptern skulle kraschlanda inom mindre än 30 sekunder på grund av höjden och dykhastigheten. Den rutinerade föraren måste ha insett faran och instinktivt tagit upp maskinen fastän han senare inte hade något minne av det.

Coyne och ufologerna har dock inte övertygats av meteorteorin. De betonar att en "eldkula" endast varar några sekunder och att den inte "tycks bli stående" som Coyne och hans besättning uttryckte det i sin rapport.

Fall 2: Den påstådda UFO-landningen på en bondgård i Kansas bygger på obekräftade vittnesmål (utan lögn-detektor) från Ronald Johnson och hans föräldrar samt på den mystiska vita ring i gräset som enligt uppgift skulle ha bildats av avgaser från det oidentifierade föremålet. Men om gaserna varit tillräckligt heta förr att sveda marken till ett djup av 35 centimeter borde även varje kvist och varje träd i området ha förkolnat. Men nästa dag hittade varken sheriffen eller någon av hans medhjälpare "något som helst tecken på någon form av brand".

När Klass fotografiska expert fick se de bilder Mrs Johnson tog på landningskvällen identifierade han "strålglansen" från ringen på ett av fotografierna som en reflex av en blixtljuslampa och skenet på närstående trädstammar på ett annat foto som återskenet från den nedgående solen. (Ljuset syns på de sidor av trädstammarna som vetter från UFO-ringen.) Klass misstänker att ringen var en skälvring - en naturlig rund cirkel som ibland kan framträda på gräsmattor och där nästan ingenting växer utom svamp. Jordprov som undersöktes 24 timmar efter händelsen visade att jorden varken var självlysande eller radioaktiv.

Dessutom tycker Klass att familjen Johnson uppträdde underligt. Senare påstod de att UFO:s hade återvänt flera gånger till deras gård och att en "vargflicka" varit synlig i trakten. Men underligast av allt är Ronald Johnsons påstående att ännu ej könsmogna lamm som fötts såväl före som efter UFO-besöket fött egna lamm - utan att ha befruktats av baggar. Men alla lammen hade dött och då hade Ronald forslat undan kropparna utan att visa dem för någon.

Fall 3: De till synes ovedersägliga bevis som framlades vid lögn-detektorproven i fallet med Travis Waltons bortförande visade sig inte heller vara vattentäta när de undersöktes av Klass. Då prov de fem unga skoghuggarna hade klarat hade arrangerats av jurister för att fastställa om de dödat eller skadat sin försvunne vän - och med en fråga i efterhand om de möjligen hade sett ett UFO. "Denna enda fråga gör inte provet giltigt när det gäller att verifiera UFO-händelsen", konstaterar C. E. Gilson, lögn-detektoroperatör.

Mer uppseendeväckande var det att Walton själv hade underkastat sig ett tre timmars lögn-detektorprov fyra dagar efter sin återkomst - men inte blivit godkänd. Den erfarna provtagaren John McCarty gav som sammanfattning att "vederbörande försökte genomföra en UFO-bluff". Men resultaten offentliggjordes inte, eftersom McCarthy hade avgett tysthetslöfte till undersökningens finansierare! APRO, en organisation som sysslar med forskning kring okända flygfenomen, samt sensationstidskriften National Enquirer. I sina publikationer nämnde ingen av de båda finansierarna något om det misslyckade provet.

Det prov som Travis Walton lyckades klara tre månader senare på begäran av APRO sköttes av en person som förbundit sig att begränsa sig till frågor som han fått utskrivna åt sig i förväg - något som nästan aldrig förekommit förut. "Enligt min tolkning av resultatet skulle ingen kunna säga om Walton talade sanning eller ljög", förklarade Tom Ezell, den rutinerade chefen för företaget som skötte lögn-detektorprovet.

forts.nästa sida.

När Walton tillfrågades under hypnos vid en undersökning där psykiatern dr Jean Rosenbaum var närvarande, erkände han att han var UFO-fantast. I själva verket hade han alldeles före händelsen sagt till sin mor att om han någonsin skulle bli bortförd av UFO så behövde hon inte vara orolig, eftersom han "säkert skulle klara sig".

Rosenbaum drog slutsatsen att Walton hade hallucinerat vid tiden för händelsen. "Han talar sanning när han säger att det hände - men den sanningen gäller bara honom själv. I verkligheten inträffade ingenting." Efter en objektiv undersökning av fallet kom en annan psykiater till samma slutsats.

Men alla dessa avslöjanden har inte lyckats övertyga många ufologer. De tre intermezzona betecknas i facklitteraturen fortfarande som "klassiska möten med UFO:s".

Och så fortsätter den livliga debatten. Är det fråga om rymdskepp från främmande världar eller rena fantasifoster? Som enda ovedersägligt faktum kvarstår att trots de miljoner UFO-landningar som sägs ha ägt rum på jorden har aldrig någonsin ett enda påtagligt bevis framlagts - varken en mutter, en skruv, ett instrument eller någon annan del från ett flygande tefat. Inte ens en övertygande bild har vi - ännu.

/ Hämtad ur tidningen Det Bästa dec. 1977 /
/ av Ronald Schiller./

:::::::::::::()()()()()::::::::::::::

FN:s generalförsamling måste ta upp problemet med flygande tefat.

Kravet kommer återigen från den lilla östaten Grenada i Karibiska havet, där många har vittnat om s k UFO:s - icke identifierade flygande föremål.

I fjol fanns frågan på Grenadas begäran på generalförsamlingens dagordning. Men den resolutionen som den lilla ö- Staten lagt fram kom aldrig upp till omröstning.

Nu har Grenadas FN-ambassadör Grancis Redhead än en gång tagit upp ämnet. I ett brev till generalförsamlingen kräver han att ett särskilt FN-organ skapas för att samordna och granska forskningen kring UFO-observationer och liknande fenomen.

/ ur Aftonbladet 16. juli 1978./

:::::::::::::()()()()()::::::::::::::

”**11000år gamla kartor.**”

Fortsättning på: Medan man fortfarande är uppfylld av förundran inför detta stenvidunder, finner man knappt 300 meter därifrån förglasad sten, förglasningar som egentligen bara kan åstadkommas genom att man smälter sten vid mycket höga temperaturer. Den häpnande turisten får på ort och ställe den lapidariska förklaringen att stenen har slipats av de bortsmältande jökelmassorna. En direkt löjlig förklaring. En glaciär måste ju, som varje flytande massa, logiskt flyta åt ett och samma håll. Den egenskapen hos materialet lär väl knappast ha kunnat förändrats sedan den tid då de där förglasningarna skedde. Alltså är det litet svårt att acceptera att jökeln skulle ha flutit omkring åt sex olika håll på en yta av i runt tal 15,000 kvadratmeter.

Sacsayhuaman och Tiahuanaco rymmer en präktig mångfald av förhistoriska mysterier och de förklaringar som bjuds är mycket ytliga och absolut inte övertygande. För övrigt finner man förglasad sand också i Gobiöknen och i närheten av en del gamla mesopotamiska fyndplatser. Vem kan förklara det faktum att dessa förglasningar är så lika de som har åstadkommits av atomexplosionerna i Nevadaöknen?

När skall man göra krafttag för att verkligen få fram övertygande svar på dessa förhistoriska gåtor? Tiahuanaco har en del onaturliga kullar, med plana "krön" på upp till 4,000 kvadratmeters yta. Sannolikt bör det finnas byggnader dolda därunder. Hittills har inget schakt förts ner genom dessa kullar, ingen spade har satts i jorden för att gräva fram gåtans lösning. Det är visserligen sant att det är ont om pengar. Men resenären härborta ser ofta soldater och officerare, som uppenbarligen inte kan komma på något vettigt att företa sig. Skulle det vara så omöjligt att sätta ett kompani militärer på att under sakkunnig ledning företa utgrävningar här?

Det finns ju pengar till så mycket annat här i världen. Forskning för framtiden är obetingat nödvändig. Men så länge vårt förgångna fortfarande är outforskat, står en av posterna i vår framtidsräkning fortfarande öppen, skulle det inte rentav kunna tänkas att det förgångna kunde visa oss vägen till tekniska lösningar, som inte behöver uppfinnas av det enkla skälet att de praktiserades redan under forntiden?

Om inte själva driften att upptäcka vårt förflutna räcker till som pådrivande kraft för moderna, intensiva forskningar, skulle kanske praktiska beräkningar av vad de kan ge rent ekonomiskt kunna göra susen. I varje fall hittills har ingen vetenskapsman någonsin uppmanats att med modernaste hjälpmedel företa strålningsundersökningar i Tiahuanaco eller Sacsayhuaman, i Gobiöknen eller de legendariska Sodom och Gomorra. Kilskriftstexterna och lertavlorna från Ur, mänsklighetens äldsta böcker, berättar ideligen om "gudar", som for upp till himlen i skepp, om "gudar" som kom från stjärnorna, ägde fruktansvärda vapen och så småningom återvände till stjärnorna. Varför söker vi inte efter dessa gamla "gudar"? Vår radioastronomi sänder ut signaler i allt för att söka kontakt med främmande intelligenser. Varför söker vi inte först och främst eller samtidigt efter spåren av främmande intelligenser på vår egen så mycket mer närliggande jord? Vi trevar ju inte med bindel för ögonen i ett mörkt rum-spåren finns där.

/Fortsättning i nästa nummer/

LIVET PÅ JORDEN DAMP NER MED EN KOMET FRÅN RYMDEN.

HAR HAN FUNNIT MÄNSKLIGHETENS VAGGA?

SIR FRED HOYLE, 63, VÄRLDSBERÖMD ASTRONOM, HAR PUBLICERAT EN FANTASTISK TEORI OM LIVETS UPPKOMST:

VÅRA URMOLEKYLER FÖDDES UTE I UNIVERSUM, ITÄTA MOLN SOM DRIVER MELLAN STJÄRNORNA.

DÄR FINNS BAKTERIER, VIRUS. EN KOMETSVANS FÖRDE DEM TILL VÅR VÄRLD.

HOYLES TEORI KAN FÖRKLARA ALLT FRÅN HISTORIENS VÄRSTA EPIDEMIER, SOM DIGERDÖDEN, TILL MÄNNISKANS FÖDELSE.

Sir Fred Hoyle är professor i astronomi vid Cambridges universitet i England. Han har publicerat massor av arbeten om astronomi och även skrivit science fiction - böcker.

I mer än trettio år har han varit en aukoritet bland astronomer runt hela världen. Men den här gången medger han själv att han blev lite skakad över sin senaste teori - att livet inte började på jorden utan ute i den oändliga rymden.

LIVETS GÅTA - här är professorn som kanske har hittat svaret. Sir Fred Hoyle känner sig chockad av sina egna rön. Som till exempel ett far-soter som digerdöden och asiaten kommer från rymden.

Hoyle tror att våra mest avlägsna förfäder föddes i de täta moln som vi kallar för nebulosor och som driver omkring mellan stjärnorna i universum.

För miljoner år sedan sveptes mikroskopiska bakterier och virus från molnen med i en kometsvans som drog förbi jorden och "pudrade" atmosfären med dessa organismer.

INFLUENSA FRÅN RYMDEN.

Hoyles teori går ut på att denna kosmiska invasion fortfarande pågår - ett regn av levande organismer sprider epidemier typ den katastrofala digerdöden och så morden saker som asiatiska snuvan.

I och för sig stämmer teorin väl in på att kometer i alla tider ansetts förebåda olycka, ett tecken på dåliga tider och död.

Själv medger Hoyle att han fick en mindre chock när han nått till denna punkt i sin forskning:

- Plötsligt kände jag att detta var något förskräckligt - detta sträckte sig raka vägen in till hjärtat av den medeltida vidskepelsens tro.

Men hans arbete var inget hugskott. Han ansåg sig på klart logiska vägar ha kommit fram till att livet måste komma från kometerna.

Tillsammans med sin medhjälpare, Chandra Wickramasinghe från Sri Lanka, professor i astronomi vid universitetet i Cardiff, ska sir Fred Hoyle publicera sin teori för första gången i en bok som kommer ut i höst, "Lifecloud" (Livets moln, enkelt översatt).

RENT GIN I MOLNEN.

Tanken på att livet kom till jorden med kometer har Hoyle haft i mer än trettio år. På den tiden tog vetenskapsmännen det för självklart att den komplicerade uppbyggnaden av molekyler som skapat livet på jorden var ett så enastående fenomen att det inte gärna kan ha inträffat mer än en enda gång.

- Jag hade en känsla av att det var fel. Att det kanske finns en mycket mer komplicerat förklaring därute någonstans i rymden, säger Hoyle.

För knappt tio år sedan började bitear av Hoyles teorier att bli verklighet. Astronomer bevisade då att de ofantliga dammolnen som finns i rymden innehåller sådana produkter som formaldehyd - vilket används på jorden vid arbete i obduktionsrum, myrsyra - som finns i nässlor och gör att dessa bränns, denaturaliserade sprit och till och med rent gin.

Dessa substanser är inte levande. Men de är "organiska". På jorden är de avgörande länkar i den kedja som bildar liv.

AVGÖRANDE PUSSELBIT.

Nu har Hoyle och hans medhjälpare gjort en upptäckt till. Den skulle kunna bli den direkt avgörande biten i deras pussel om livets uppkomst.

Det finns, säger de, bomull i ett av dessa jättelika dammoln. Hoyle har undersökt Orions nebulosa och påstår sig ha funnit bomull i den. Bomull består av cellulosa, någonting som finns i åtminstone hälften av alla levande molekyler.

Även om cellulosa i sig själv inte är direkt "levande", så har man ändå kommit så nära de över huvudtaget går att komma intill det innersta av livet - DNA - molekylen som genom delning bygger upp sig själv och skapar en levande varelse.

Det enda som faktiskt skulle återstå att lösa är då nyckeln till hur dessa molekyler efter att ha "regnat" in över jorden klustrades samman och startade livsprocessen i DNA - molekylen.

Kometerna, som enligt Hoyle är budbärare av livet genom rymden, består till huvuddelen av gas och dammparticklar. Men den kompakta kärnan innehåller också is, en sorts liv som ger vatten.

Enligt Hoyles teori är också livets egentliga ursprungliga hem en "smutsig snöboll".

VILKOR FÖR LÄSAREN.

forts.nästa sida.

VI ÄR INTE ENSAMMA.

Hoyles teori om livets uppkomst är den djärvaste hittills från en etablerad vetenskapsman.

Har han rätt, så bör rimligen många andra planeter i universum ha bombarderats på liknande sätt som jorden. Iså fall är liv något mycket vanligt. Och då är vi inte ensamma - inte ens ovanliga i universum.

FOTNOT: Digerdöden var en farsot som i mitten av 1300-talet hemsökte hela den då kända världen. Svarta döden, som den också kallades, beräknas ha krävt totalt 25 miljoner människors liv.

/ Hämtat ur Expressen
den 1 oktober 1978/

:::::()()::::::()()::::::()()::::::()()::::::()()::::::()()::::::

TIDIGARE OBSERVATIONER.

ESKILSTUNA, 1/I 1976

22 - Årige Sten Zetterlund, hemmahörande i Eskilstuna, vistades tillsammans med några kamrater i en sommarstuga ute vid Solvik under nyårsafton. Vid 2-tiden på nyårsnatten gick Sten ut för att få sig en nypa frisk luft. Himlen var delvis molntäckt. Plötsligt upptäckte han en märklig äggliknande formation som kom glidande i västöstlig kurs. Sten - amatörastronom - beräknade att hans synvinkel vid observationspunkten var tre och en halv kilometer, och denna sträcka passerade föremålen på cirka 10 sek.

/ Folket, 3/4 1976 /

ALINGSÅS, 4/I 1976

Ett märkligt ljusfenomen iakttogs i söndagskväll av två långaredsbor som var på väg in till Alingsås. Strax efter det bilen svängt ut på riksvägen 180 vid Fly upptäckte paret ett underligt vitt sken ganska lågt på himlen.
- Vid första anblicken tyckte vi att de var en stjärna, men sedan såg vi att den rörde på sig, berättar en av iakttagarna. Det är svårt att säga hur långt bort de var, eller hur högt upp, men det var i allafall absolut inte så högt som ett flygplan går. Vi kunde följa "stjärnan" cirka en och en halv till två minuter då den gick över vägen och försvann bakom skogen på andra sidan. Iakttagelsen gjordes vid 20-tiden på kvällen och "stjärnan" visade hela tiden ett vitt sken.

/ Alingsås tidning, 7/I 1976 /

BRÅFORS, 13-14/I 1976

Vid 1/-tiden på kvällen var makarna Mattsson på väg hem från Norberg i bil. Mellan Fragg och Larsbo fick de plötsligt se ett blinkande sken i rött-grönt på himlen.
Skenet blev starkare och Henry Mattsson stannade bilen, slog av motorn och vevade ned vindrutan. Föremålet befann sig i riktning mot Vad-Söderbärke. Det gick inte att se några konturer, endast det starka skenet.
Föremålet rörde sig i bestämda riktningar, for fram och tillbaka i en triangel och stannade upp på vissa punkter. Hastigheten var enorm och föremålet rörde sig helt ljudlöst. Makarna studerade föremålet i ungefär fem minuter, sedan försvann det med en otrolig hastighet i nordvästlig riktning.

/ Västmanlands Läns Tidning, 15/I 1976 /

OBSERVATIONER ÖVER GÄVLEBORGS LÄN DEN 78 - 10 -07.

Ibörjan av oktober månad. Närmare bestämt den 6 och 7 okt. Förekom det en stor observation i Gävleborgslän som i efterhand visade sig förekomma ända ner till Stockholm och även i delar av Dalarna.

Det började med en påringning från Mo i Ockelbo.. Han berättar: Klockan halv fyra på morgonen var jag vaken och uppe ett tag. Sedan jag lagt mig igen och skulle somna lystes rummet plötsligt upp av ett starkt ljussken. Jag skyndade upp och såg genom fönstret ett stort klotformigt föremål uppe i luften. Det lyste starkt både från över och undersidan. Föremålet var mörkare på mitten, och kring det hela såg det ut som en ljusring. Ljusskenet var så starkt att jag tydligt såg träden utanför huset. Det lysande klotet rörde sig horisontellt i riktning söder ut. Det starka ljuset lyste endast någon sekund, varefter det blev mörkt igen. En lite stund senare, kanske en halv minut, kom ljusskenet åter. Men nu hade föremålet passerat, så jag såg endast ljuset genom ett fönster på andra sidan av huset, men inte det lysande föremålet. Även nu lyste det någon sekund. En stund senare kom ljusskenet för tredje gången, men då var det långt borta. Ljusskenet var så starkt att jag tyckte en stor del av himlen lystes upp. Något ljud hördes inte. Sigfrid Larsson berättar att det var stjärnklart vid tillfället och vindstilla.

Under lördags dygnet mellan kl. 20.30 - 24.00, kom den stora observation som även omtalats i massmedia och ett antal lokalradiostationer. Det förorsakade en Massringning till oss i Gävleborgs UFO-förening, från söndag och under hela veckan därefter. Det ringde i runt tal Ca. 150 personer som sett detta ljusfenomen i olika väderstreck.

Efter inkomna observationer började vi att utreda händelsen. Vi började dela upp det antal observationer som ringdes in till oss, för att därefter kontakta observatörerna igen för en ny redogörelse av händelsen. Detta för att få fram ytterligare fakta. Efter sammanställningen av vittnesmålen framkom det följande fakta. Ett starkt blåvitt lysande föremål som hade en fullmånes storlek och färdades från norr till söder, gick sedan västerut och därefter mot öster och försvann.

Här nedan återges en del av de rapporter som inkommit till oss.

Onsdag den 4. ~~1978~~ 1978.

kl. 23.00 Valbo.

Kennet Bognesand såg en mörk massa, storlek en tredjedel av månens, gå från norr mot söder med en väsande ljud. Detta hade ett strålkastarsken mot marken som gungande sakta fram och till baka. Observationstid 20 min.

Torsdag den 5. ~~1978~~ 1978.

kl. 02.00 Gävle.

Kjell Forström körde taxi ensam mot Bönan. Det var uppehållsväder och fin sikt. Mot öster såg han ett stillestående föremål, intensivt grönvitt blinkade 3 - 4 gånger under 2 - 3 sekunder varje gång.

På eftermiddagen vid 1900 tiden, såg två skolungdommar från Gävle, ett vitt sken västerut. Observationstid 2 minuter.

En person från Norrsundet såg vid samma tid ett ljussken. Det cirkulerade, blinkande med en till två sekunder intervaller. Observationstid några minuter.

Lördag den 7 ~~Nov~~ 1978.

Kl. 20.30 Österfärnebo.

5 grader över horisonten i kompassriktning 137 grader (sydväst), stillastående, storlek: 1 meter från ögat $\approx$ 1 cm. Vitt sken, plötsligt sken liknande en rund stålkastare observationstid ca 5 sekunder.

Kl. 22.15 Storvik.

5 grader över horisonten i riktning söder stilla stående, vitgrön färg, storlek som en fullmåne observationstid ca: 5 - 6 sekunder.

Kl. 23.30 Storvik.

25 - 30 grader över horisonten riktning från norr till söder, gick med ett Reaplans hastighet, ljusgrön färg, storlek som en fullmåne.

Kl. 23.20 Norrala.

75 grader över horisonten riktning från sydost till väst, starkt blåvitt pulserande sken, föremålet ovalt till formen observations tid 7 sekunder.

Kl. 23.30 Rengsjö.

5 grader över horisonten, riktning från nordväst till öst, blåvitt sken, storlek som en fullmåne observationstid några sekunder.

Kl. 23.20 Mora.

Ca 5 grader över horisonten riktning nordost blåvitt sken, observationstid 2 - 3 sekunder.

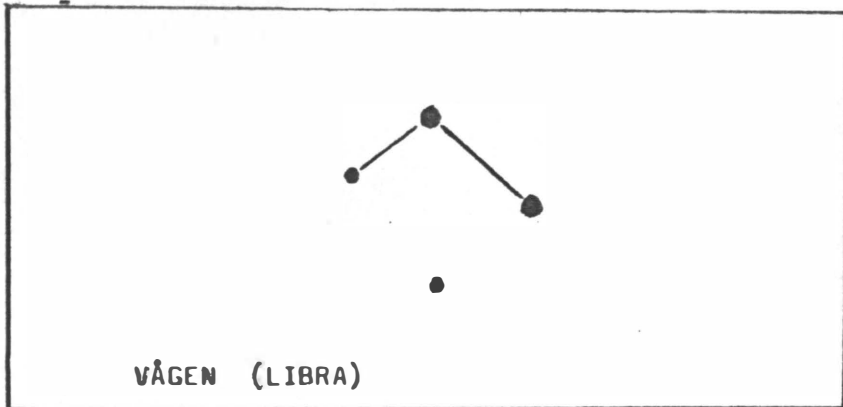
Kl. 23.00

Bilande mellan Rättvik och Leksand 25-40 grader över horisonten riktning från väst till öst, blått sken, liten hastighet.

Kl. 23.20 - 24.00.

Mölnåra (mellan Västerås och Köping) 45 grader över horisonten riktning från syd till nordost, blågrön färg.

ASTRONOMI

VÅGEN (LIBRA)

SPEKTRALKLASSE

Den viktigaste och samtidigt mest komplicerade formen av spektralundersökningar är de som utgörs av de mörka eller ljusa linjerna i spektret. Dessa undersökningar kan göras antingen genom mätning av de olika linjernas intensitet i en mikrofotometer eller också genom skattningar enbart med ögats hjälp. För att få system i det hela inordnar man stjärnornas spektra i en serie spektralklasser, som också i sin tur huvudsakligen motsvarar en temperaturserie.

En spektrallinje uppstår vid elektroners plötsliga övergång från ett energitillstånd eller en energinivå till ett annat. Vid en viss temperatur är en viss övergång mer sannolikt än annars, vilket betyder att den spektrallinje som motsvarar denna övergång då når sin största intensitet. Det är därför man genom att studera de olika linjernas förekomst i stjärnspektra kan få en uppfattning om temperaturen i de olika stjärnornas yttre lager, om man kan identifiera linjerna med hänsyn till sitt ursprung. Varje grundämne eller kemisk förening har sina egna karakteristiska spektrallinjer och kombinationer av sådana. Vilket även gör det möjligt att bestämma en stjärnas kemiska sammansättning.

Stjärnorna består alla huvudsakligen av väte och de observerade olikheterna i stjärnspektra kan förklaras genom att anta att den kemiska sammansättningen i stort sett är densamma men att temperaturen, massan och storleken varierar från stjärna till stjärna. Det hindrar inte att det finns teorier som även förutsätter en viss variation i den kemiska sammansättningen, och det är inte uteslutet att sådana teorier måste tillgripas i enskilda fall.

Det spektralklassifikationssystem som allmänt används har en spektralserie som innehåller klasserna O, B, A, F, G, K, och M. Därtill kommer ett antal fristående klasser som t.ex. WR, R, N och S, vilka inte tycks kunna inordnas i någon sammanhängande serie. Vid en noggrannare klassificering skriver man en siffra efter bokstaven för att ange var mellan två (huvud-)klasser ett stjärnspektrum ligger. Man skriver exempelvis B0, B2, B1, B3, osv.

Spektralserien, från O till M är mycket nära detsamma som en temperaturserie från heta till svala stjärnor. (Emellertid har det visat sig att olika stjärnor med samma temperatur på ytan ofta kan ha mycket olika absolut ljusstyrka, och man har därför kompletterat beteckningen på spektralklasserna med en luminositetsbeteckning. Denna anges med romerska siffror som skrivs efter spektralklassen, t.ex. B0 I B8 III A0 V osv. Därvid betecknar Ia de ljusaste superjättarna, Ib superjättarna II de ljusa jättarna, III Jättarna, IV underjättarna och V dvärgarna. De sistnämnda stjärnorna utgör den s.k. huvudserien.

forts i nästa nr.

"TEFATEN" I PRESSEN 1947-1951.

31 Augusti 1949: Los Angeles Times.

AMERIKANSK OFFICER HAR SETT FLYGANDE SKIVOR av Marvin Miles.

White Sands försöksstation, New Mexico, 29 augusti. Flygande tefat eller i varje fall mystiska föremål har i dag observeras av personalen här. En officer anser att föremålen måste vara rymdskepp. Det kan inte röra sig om väderlrksballonger, som han är väl förtrogen med. Observationer med hjälp av en teodolitkamera gav vid handen att "skeppet" hade formen av ett ägg, fantastiskt stort, och att det flög med en hastighet som troligen uppgick till 3-4 miles i sekunden.

12 okt. 1949: Variety (New York).

FLYGANDE TEFAT LANDAR I NEW MEXICO.

En tvåspaltig artikkel av Frank Scully ger fullständiga detaljer från vetenskapsmän som har undersökt ett "tefat". "Det mätte 30 meter tvärsöver, hade en kabin i mitten som var 5,5 meter i diameter och 2 meter hög". Vidare sägs att "sexton män, som var förkolnade men inte deformerade, påträffats i kabinen. I rymdskeppet ingick två metaller som hittills inte upptäckts på jorden".

31 okt. 1949; Los Angeles Daily Mirror.

SPÖKLIKT HIMMELSPENOMEN MED KILOMETERLÅNG ELDSTRIMMA.

Flygplanskonstruktören William B. Stout förklarar att det inte finns någon anledning att skratta åt flygande skivor och fantastiska rymdskepp. Samma berättelse om en "kilometerlång eldflamma" som publicades i Los Angeles Daily News den 31 augusti 1949 återges här.

23 nov. 1949: Variety (New York).

FLYGANDE TEFAT FÖRSTÖRDA -GÅTANS LÖSNING BORTA?

Tvåspaltig artikkel av Frank Scully lämnar nya detaljer till de upplysningar han lämnade den 12 oktober. De nya uppgifterna tyder på att "tefaten" följer magnetiska kraftlinjer och därför kan ha kommit från en annan planet, t.ex. Venus, och ha återvänt dit på en timme. Förf. påstår att sådana rymdskepp demonstrerats av flygvapnet trots magnetforskarnas protester.

27 dec. 1949: Los Angeles Times.

FLYGANDE TEFATEN SÄGS VARA SPIONER FRÅN PLANETER.

New York, 26, dec. (AP). Artikeln hänvisar till Donald Keyhoses artikel i januarinumret av "True Magazine". Många direkta citat ur artikeln. AP (nyhetsbyrån Associated Press) tycks acceptera artikeln i "True" som tillförlitlig.

28 dec. 1949: Los Angeles Daily News.

"TEFATSMYSTERIET" UPPLÖST I RÖK EFTER FLYGVAPNETS UNDERSÖKNING.

Washington 28 dec. (UP). Flygvapnet har lagt ner undersökningarna om de flygande tefaten emedan 375 rapporter som flygvapnet har utarbetat om flygande tefat inte på något sätt bekräftar de inlämnade uppgifterna, vilka man hänför till "missuppfattningar av välkända föremål, en mild form av masshysteri eller rena tidningsankor.

PROTOKOLL

Fört vid Gävleborgs UFO förenings årsmöte den 16 februari 1979 i lottagården Sandviken.

§ 1

Ordförande Ove Strand förklarade årsmötet öppnat och hälsade de närvarande medlemmarna välkommen.

§ 2

Dagordningen godkändes av mötet.

§ 3

Till ordförande för mötet valdes ordinarie ordförande Ove Strand.

Till sekreterare för mötet valdes Lennart Strid.

§ 4

Till justeringsmän och tillika rösträknare valdes Maud Myrin och Eskil Nyström.

§ 5

Ordförande Ove Strand föredrog verksamhetsberättelsen för år 1978 vilken mötet godkände.

§ 6

Kassarapporten och revisionsberättelsen föredrogs av kassören Ove Holmgren och godkändes av mötet.

§ 7

Årsmötet beviljade styrelsen ansvarsfrihet för år 1978.

§ 8

Till förenigens ordförande tillika styrelsens ordförande för år 1979 valdes Eskil Nyström.

Till kassör för år 1979 valdes Ove Holmgren.

Till styrelseledamöter valdes följande: Stig Myrin, Roland Östlund, Ove Strand, Arne Forslund och Lennart Strid.

Till suppleanter valdes Benny Ohman och Jan Wall.

Till revisorer för 1979 valdes Åke Svensson och Bertil Göransson.

Till revisionssuppleant valdes Bengt Olov Bratter.

§ 9

Mötet beslutade att hänskjuta val av valberedning till nästa medlemsmöte.

Likaså materialförvaltare och organisatör för Kungsborg och studieorganisatör beslöts att väljas vid nästa medlemsmöte.

Till organisatör för fotosektionen valdes Åke Svensson.
Till ledare för radiosektionen valdes Eskil Nyström.
Till ledare för fältforskarna valdes Lennart Strid,
samt fältforskare: Roland Östlund, Åke Svensson,
Ove Holmgren, Jörgen Carlsson och Jan Wall.

§10

Till ansvarig utgivare av föreningstidningen Argus
valdes styrelsen.

§ 11

Till firmatecknare för föreningen valdes Eskil Nystöm
och Ove Holmgren.

§12

Mötet bordlade frågan om medlemsavgiften för år 1980.

§13

Mötet valde Ove Holmgren att utreda om Gävle Skrivbyrå
kan trycka föreningstidningen Argus till ett billigare
pris än det nuvarande.

Det kom även upp ett förslag till Köping, om utbyte av
distriktschef. Mötet gav förslag på Stig Myrin.
Upplysningsvis meddelades att Gävle UFO förening har
bytt namn till Gävleborgs UFO förening.

Bratter kom med en fråga om kommande verksamhet under
kommande år, efter diskussion bordlades frågan.
Bratter sökte även material för översättning, som
sedan skall tryckas i föreningstidningen Argus.

§14

Maud Myrin framförde ett tack till avgående ordförande
Ove Strand från föreningen, varefter ordförande tackade
de närvarande för visat intresse och förklarade års -
mötet avslutat.

vid protokollet:
Lennart Strid.

Lennart Strid

Justeras:
Maud Myrin.

Maud Myrin

Justeras:
Eskil Nyström.

Eskil Nyström

VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR ÅR 1978

Gävle UFO-förening (Gävleborgs UFO:f) styrelsen har under året haft följande sammansättning:

Ordförande: Ove Strand, Gävle
Vice ordf.: Stig Myrin, Gävle
Skr. : Maud Myrin, Gävle vid ersättare Helena Öhman.
Kassör : Ove Holmgren, Gävle
Ledamot : Eskil Nyström, Sandviken
Ledamot : Roland Östlund, Gävle
Ledamot : Jan Wall, Gävle
Ledamot : Lennart Strid, Sandviken
Suppleant : Anders Åkerberg, Hofors
Suppleant : Dan Eriksson, Gävle

SAMMANKOMSTER

Föreningen har drivits på frivillig basis med styrelsemöten hemma hos styrelsemedlemmarna. Sammanlagt har 15 styrelsemöten hållits. Föreningen har sammankallat medlemmarna till medlemsmöten vid fyra tillfällen. Vid två tillfällen har närliggande UFO-föreningar inbjudit till gemensamma observationsträffar. Vid sex tillfällen har en grupp ungdommar under handledning av styrelsen träffats vid Gävle Stadsbibliotek. Föreningen har haft fem observations träffar på kungsberget, varav tio på torn runt Gästrikland.

MEDLEMSANTALET

Antalet sålda medlemskort uppgår till 41 stycken, varav nio kort gäller för familj.

FÖRENINGENS EKONOMI

Den ekonomiska ställningen redovisas separat i revisionsberättelsen för 1978.

UNDERSÖKNINGENS VERKSAMHETEN

Under senare delen av året mottog föreningen cirka 150 rapporter från allmänheten. Ansvarig för undersökningen var styrelsen. Rikslarm har mottagits vid tre tillfällen, varav två övningslarm.

UTÅTRIKTAD INFORMATION

Riksorganisationens informationsfilm har av UFO-Gävle visats på Vasaskolan för allmänheten i samband med astronomiska veckan. Den har även visats vid andra olika sammankomster. Repotage om vår förening och verksamhet har publicerats i lokalradion och dagspressen.

STUDIEVERKSAMHETEN

Vid två tillfällen deltog representanter från vår förening i en fältforskar kurs förlagd i Köping.

FÖRENINGSTIDNINGEN

Tidningen har utgivits i fem nummer under 1978. Ansvarig utgivare styrelsen.

SLUTORD

Under vår verksamhet har allmänheten accepterat begreppet UFO med en öppnare attityd än tidigare. Genom vår utåtriktade verksamhet har allmänheten visat stort intresse för UFO frågan vilket har givit alla parter stort utbyte. Vi har iaktagit att massmedia över hela världen har börjat visa större och öppnare intresse för okända händelser. Icke desto mindre från östländerna.

En önskan är att seriös tvärvetenskaplig forskning kring begreppet UFO. få en seriös tvärvetenskaplig forskning kring begreppet UFO.

Styrelsen vill tacka medlemmarna för det gångna årets förtroende och samarbete, med förhoppning om att vår verksamhet, genom våra medlemmars försorg skall nå ut till en ännu bredare allmänhet.

Gävle den 14/2 - 1979
För styrelsen

/ Ove Strand, ordf./

Ove Strand

REVISIONSBERÄTTELSE

Undertecknad som av Gävle UFO-förening vid ordinarie årsmöte utsetts att granska räkenskaper och förvaltning för 1978 får efter fullgjort uppdrag avge följande revisionsberättelse.

Vi har granskat föreningens räkenskaper och gått igenom protokoll och övriga handlingar som lämnar upplysningar om föreningens ekonomi och förvaltning. Räkenskaperna är förda med ordning och noggrannhet. Inkomster och utgifter under året samt föreningens ställning vid verksamhetens slut framgår av bifogade utdrag ur räkenskaperna.

Gävle 790216

Åke Svensson

Åke Svensson

Karl Bertil Ekmann

KASSARAPPORT FÖR VERKSAMHETSÅRET 1978

Kassa den 1 jan. 1978

Kassa	kr. 141.36
Postgiro	kr. 584.85
	<u>-726.21</u>

VINST OCH FÖRLUSTRÄKNING 1978

<u>Utgifter</u>		<u>Inkomster</u>	
Medl.avgift.	125:00	Medl.avgift.	1370:00
Hyror	675:50	Kommunala bidrag	305:00
Annonser	244:30	Lotterier	1232:00
Porto	251:50	Kungsberget	153:00
Kontorsmat.	296:43	Bilj.Årsmöte	110:00
Lotterier	659:25	Bilj.UFO-SV årsmöt.	140:00
Årsmöte 1978	370:52		
Medl.tidn.	809:37		
Ö.omkost.	143:30	Årets förlust	<u>-265:17</u>
	<u>3575:17</u>		<u>3575:17</u>

Kassa den 31 dec. 1978

Kassa	kr. -25:64
Postgiro	kr. <u>0:85</u>
	-24:80

Skulder i form av obetalda fakturor
Underskott för verksamhetsåret 1978

Kr. 270:00
Kr. 294:80